

פ ר ט י כ ל כ"ו

מישיבת ועדת הכנסת שהתקיימה ביום ג'
כ"ט באייר תש"י (16.5.1950) בשעה
8.30 לפנ"הצ.

נ ו כ ח י ם :

- י. שפרינצק - יו"ר הכנסת
- נ. נייר - סגן יו"ר הכנסת
- י. בורג - סגן יו"ר הכנסת

חברי הועדה:

- י. הררי - היו"ר
- ס. אילנית
- י. ברץ
- י. בר-יהודה
- ד. בר-רב-האי
- ט. בן-עמי
- א. י. גרינברג
- צ. יהודה
- ס. יערי
- א. סוזר
- א. רזיאל-נאור
- ט. נורוק
- י. קוסוי
- י. קליבנוב
- י. שמחוני
- א. שמטל
- א. ציזלינג
- נ. ילין-סור (בזכות דעה מייעצת)

פוזטנים:

- ס. רוזן - שר המשפטים
- גב' הנמן - מטעם משרד המשפטים
- ס. רוזטי - מזכיר הכנסת
- א. צידון - סגן מזכיר הכנסת
- ח. לרנר - מזכיר יו"ר הכנסת.

נ ע ד ר י ם :

חברי הועדה:

- א. בהיר
- ש. דיין
- ת. טובי
- ש. כ"ץ
- ח. כהן-מגורי
- א. ג'רבורה

סדר-היום:

- א. הצעות לסדר-היום;
- ב. תלוזה בקשר לחבר הכנסת א. צ. גרינברג;
- ג. ישיבות הכנסת ביום ד';
- ד. ישיבות הכנסת בשבוע של חג השבועות;
- ה. סדרי הדיון על התקציב;
- ו. סדרי הדיון על הודעת ראש הסטלה בענין ועדת התאום;
- ז. הודעות יו"ר הכנסת י. שפרינצק.

א. הצעות לסדר-היום:

(1)

א. סזור:

אני מציע שועדת הכנסת תחליט שעל הכנסת לספק לכל חברי הכנסת את ספרו של ^הסזור. הכנסת, א. סזור,

בענין הכנסת.

ד. בר-רב-האי:

חבר הכנסת סזור היה צודק לו היתה זו הוצאת הכנסת. אבל, זאת היא הוצאה פרטית של אחד מעובדי הכנסת שעשה נסיון פענין לרכז את החומר ביחס לכנסת. אנו רשאים לקנות את הספר או שלא לקנותו.

(2)

א. ציזלינג:

אני מציע לרון בסדרי הבית בשעת פתיחת ישיבת הכנסת, על-פי הצעת ועדת המסנה לסדרי הבית.

מחליטים:

להעמיד בסדר-יומה של ועדת הכנסת סעיף: "סדרי הבית בשעת פתיחת ישיבות הכנסת".

ב. תלונה בקשר לחבר הכנסת גרינברג:

הי"ר י. הררי:

ועדת המסנה שנבחרה לענין זה תמסור לנו את מסקנותיה.

ד. בר-רב-האי:

הוטל עלינו לברר אם בתלונה יש חומר מספיק על סנת לדרוש הסברה מחבר הכנסת א. צ. גרינברג. עברנו על החומק והגענו לכלל מסקנה שיש להזמין את חבר הכנסת גרינברג על סנת לשמוע מפיו הסברה לכל הענין.

א. סזור:

אני הבינותי את הענין בצורה אחרת. נוסף לכך פנו אלי חברים סטיעת חרות והם בדעה שמספיק יהיה להשפין את חבר הכנסת גרינברג לוועדת המסנה.

הי"ר י. הררי:

עלינו להחליט אם חבר הכנסת גרינברג יוזמן לוועדת המסנה או לסליאת ועדת הכנסת.

י. בר-יהודה:

אם נחליט לנחור בוועדה קבועה לברורי דברים שמתעוררים ביחס לחברי הכנסת - אני מתוך בזה, ואסכים שגם הסקרה הקונקרטי שלפנינו יהיה נידון בוועדת המסנה הקבועה. אבל, אני נבר ועדות לאיש מסוים. לזה אתנגד, כי אז - עצם הבחירה אינה בחירה לברור, אלא בחירה לאיש. אני רואה זאת כדבר לא טוב ואני סוכן להציע שנבחר ועדה קבועה אם הצעתי תתקבל - אני מסכים שענין התלונה הזו יובא בפני הועדה הקבועה. אם לא - אני אתנגד לכל ועדת מסנה.

הי"ר י. הררי:

אני פעמיד תחילה להצבעה את ההצעה בענין בחירת ועדה קבועה, שהיא הצעה מרחיקה-לכת.

ה צ ב ע ר ת

- 6 - בעד בחירת ועדת פסגה קבועה
- 7 - נ ג ד

ההצעה לא נתקבלה.

- בעד הזמנת חבר הכנסת א.צ. גרינברג
למליאת ועדת הכנסת - סיעות
- בעד הזמנת חבר הכנסת א.צ. גרינברג
לוועדת הפסגה - רוב

מחליטים.

חבר הכנסת א. צ. גרינברג יוזמן
לוועדת הפסגה והיא תחליט אם יש
צורך בהסכרות נוספות בפני מליאת
ועדת הכנסת.

אני מציע להרחיב את הועדה משלושה חברים
לחמשה.

ג. בר-רב-האי:

אני תומכת בהצעתו של חבר הכנסת בר-רב-האי.

י. שמחוני:

האם מישהו מציע להצביע מחדש על כל העניין?

היו"ר י. הררי:

אני מציעה להצביעה מחדש. בעניינים אלה רשאי
כל אחד להציע הצעות.

י. שמחוני:

אני מעמיד להצבעה את ההצעה להצביע מחדש.

היו"ר י. הררי:

ה צ ב ע ה

- 4 - בעד הצבעה מחדש
- 4 - נ ג ד

ההצעה להצביע מחדש לא נתקבלה.

ג. סדרי ישיבות הכנסת ביום ד':

יושב-ראש הכנסת, י. שפרינצק מבקש סכם להחליט
בעניינים הבאים:

ג. בר-רמאלקס:

1. צורת הדין על הודעת ראש הממשלה בעניין

ועדת התאוש;

2. סדרי הדיון על התקציב;

3. ישיבות הכנסת ביום ד';

4. ישיבות הכנסת בשבוע של חג השבועות.

י. שמחוני:

אני מציעה לדון תחילה על סדרי הישיבות
סחר ובשבוע של חג השבועות.

ההצעה נמסבלה.

א. סזור:

קיימת החלטה של ועדת הכנסת, שפעם אחת
בחודש תקיימם ישיבת כנסת גם ביום ד'.
היות ועלינו לדון כעת בתקציב אני מציע לקיים ישיבה כל יום ד' משעה 2 אח'הצ
עד שעה 5. (חמש).
אשר לשבוע של חג השבועות - אני מציע
לקיים שתי ישיבות ביום ג' ושתי ישיבות ביום ד'.

י. קוסוי:

אני מציע לחללים, מכל מקום עד לגמר
הדיון בתקציב, לקיים ישיבה כל יום ד'

משעה 3 אח'הצ עד 7.

י. בר-יהודה:

אני מסכים שיש לקיים, כל זמן הדיון בתקציב,
ישיבה גם ביום ג'. אך אני מציע לקיים
ישיבת סליאה בנקר ביום ד' ואת ישיבות הועדות אח'הצ.

הדבר המכביד עלינו הוא חוסר האפשרות
להסתדר ביום וחצי עם כל הועדות. יום שלישי עמוס ועדות ואילו ביום שני
ורביעי אין ועדות רבות מתכנסות.

פ. אילנית:

אני מסכימה לישיבה נוספת של הכנסת בתנאי
שגם השרים יהיו נוכחים בישיבה. הם חכמי
כנסת ועליהם להשתתף בישיבות הכנסת.

י. סליבנוב:

אני מצטרף לדעות שהושמעו כאן בענין הצורך
לקיים ישיבות ביום ד' ואני מציע, על סנת
לאפשר לחברים הגרים בצפון הארץ לחזור לבתיהם, לקיים את הישיבה משעה
2 אח'הצ עד לשעה 6.

א. סזור:

אני סוריד את הצעתי ומצטרף להצעת חבר
הכנסת קוסוי.

היור' י. הררי:

קיימת הסכמה כללית, שעד לגמר הדיון בתקציב
יש לקיים ישיבות כנסת בכל יום ד'. אני
טעמיד להצעה את שתי ההצעות: (1) לקיים ישיבת סליאה בנקר וישיבות סליאה
אחר-הצהרים; ו-2) לקיים ישיבת סליאה אחרי-הצהרים וישיבות הועדות, כרגיל,
לפני הצהרים.

ה צ ב ע ה

בעד ההצעה לקיים ישיבות סליאה
לפני הצהרים וועדות אח'הצ. - 6

בעד ההצעה לקיים ישיבות סליאה
אחר-הצהרים וישיבות וועדות
לפני הצהרים - 11

סחליטים

לקיים ישיבות ביום ד' - עד
לגמר הדיון בתקציב - אחר-
הצהרים - ישיבת סליאה הכנסת,
לפני הצהרים - ישיבות הועדות.

הי"ר י. הררי:

אני מעמיד להצבעה את שעות הישיבה ביום ד'.

ה צ ב ע ה

- בעד ההצעה שהישיבה תתקיים
 מסעה 2 אח'הצ עד שעה 6 - 8
- "
 ההצעה שהישיבה תתקיים
 מסעה 3 אח'הצ עד שעה 7 - 7

הי"ר י. הררי:

הוצעה כאן הצעה להתחיל את הישיבה ב-2.30 ולסיימה בשעה 6.30. האם הצעה זו מתקבלת?

מחליטים.

לקיים את הישיבות ביום ד' בין השעות 2.30 ו-6.30 אח'הצ.

מאמ"מ א"מ

ד. ישיבות הכנסת בשבוע של חג השבועות:

אני מציע שהכנסת תקיים שתי ישיבות ביום ג' וביום ד' וישיבה אחת ביום ה'.

ג. ניר - סגן יו"ר הכנסת:

אני מציע להחליט רק בנוגע לשעות ישיבת המליאה. אשר לוועדות - הן תחלטנה בעצמן.

י. בר-יהודה:

אני מעמיד להצבעה את הצעתו של סגן-יושב-ראש הכנסת ניר ואת הצעתו של חבר הכנסת סוזר.

הי"ר י. הררי:

ה צ ב ע ה

- בעד ההצעה לקיים שתי ישיבות בימים
 ג' וד' ואחת ביום ה' - 5
- "
 לקיים שתי ישיבות בימים
 ג' וד' - 8

מחליטים

לקיים, בשבוע של חג השבועות, שתי ישיבות בימים ג' וד'.

ה. סדרי הדיון על התקציב:

אני מציע שנכנס סיד לדיון על התקציב, כי אין זה נאה שיעבור זמן רב בין הרצאת שר האוצר ובין הדיון על התקציב.

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת:

חבר הכנסת בר-יהודה הציע - אינני יודע אם הוא עדיין נאמן להצעתו - לקיים דיון נפרד לכל משרד ומשרד; אני מציע לא לקבל הצעה זו. המדובר הוא בדיון כללי. הדיון המפורט יהיה בוועדת הכספים.

אשמ לשעות - אני מציע 20 שעות לדיון. נאם יתברר שאין זמן זה מספיק - אפשר יהיה להוסיף עוד כמה שעות.

י. סלינגרוב:

אני מצטער שאינני יכול להסכים לדברי יושב-ראש הכנסת, קודם כל בענין השעות. אני חושב, שהדיון בשנה שעברה, אמנם הראה שעשר השעות האחרונות לא נתנו תוכן רב וענין רב. אבל, לפי דעתי, זה היה מסוים שהדיון התנהל בצורה בלתי נכונה. הויכוח התרכז בעיקר סביב שעות כלליות ופוליטיות והסיעות לא רצו להכנס לעצם הדברים. ברמה לי, שהשעה ובשנים הבאות, נצטרך להפנות תשומת לב לויכוח יותר מפורט בחלקים מסוימים ובסעיפים מסוימים של התקציב. מסוים כך אינני רואה כל סכנה בדבר אם יוקדש זמן רב יותר מזה שהציע יושב-ראש הכנסת, ואפשר להקדיש לויכוח זה 40 שעות. אפשר אולי להסכים לשנוי קל במספר זה של 40 שעה. ועדת הכספים עובדת בלאו הכי ואין הדיון הזה מפריע לה בעבודתה. ויכוח זה יאפשר לכל הסיעות להכנס לפרטי הדברים.

אם אקח לדוגמא את סיעתי, סיעת הציונים הכלליים, הרי נבבולות של 20 שעה לא תנתן כל אפשרות לכל החברים להביע את דעתם, ושוב ידברו אותם החברים, המדברים תמיד, ואשר לא יחדשו מאומה, ואילו לי, לדוגמא, שיש לי הרבה מה להגיד בענין מס הכנסה, שהוא הבסיס לכל חשובי התקציב, לא תנתן כל אפשרות לדבר.

אני מציע, שאנחנו נעשה השנה נסיון להתרכז בויכוח על פרטי התקציב והערות על סבנה המשרדים ומבנה הפעולה וכו'. יש לאפשר לכל סיעה להציג אנשים המתמחים בשטחים מסוימים ואינם מדברים בעלמא על הפוליטיקה של הסיעה או המפלגה כפי שהיא מופיעה בחוברות של כל מפלגה.

אני מציע 40 שעה לויכוח. על כל פנים, לא

פחות מ-30 שעה.

י. שפרינגס - יו"ר הכנסת:

אני מבקש מכם לקחת בחשבון גם את הזמן העוסק לרשותנו. את התקציב אקח יש לאשר בסוף יוני ואם נקדיש זמן רב מדי לדיון - לא נוכל לסיים את הדיון לפני סוף יוני ונצטרך לאשר שנית תקציב ביניים.

היו"ר י. הררי:

זה עתה קבלתי מכתב מיו"ר ועדת הכספים, ד.צ. פנקס בו הוא מבקש מאת ועדת הכנסת להחליט שיש להתחיל מיד בדיון על התקציב, שהדיון יהיה רצוף ושמליאת הכנסת תעביר בינתיים את התקציב לוועדת הכספים, כדי שזו תוכל להתחיל בדיוניה.

י. שמחוני:

בדבריו, הזכיר סגן יו"ר הכנסת ניר, שעלינו להחליט גם בענין הדיון על הודעת ראש הממשלה. למעשה, עומדים לפנינו כרגע שלושה דיונים, מהם שכבר החלם ומהם שטרם החלם; הדיון על התקציב - שטרם החל; הדיון על חוק הגנת הדייר - שכבר החל.

היו"ר י. הררי:

ישנו גם הדיון על חידוש העבודה במפעלי האשלג, אשר התחלנו בו לפני הפגרא.

י. שמחוני:

אני מציעה, ללא השהיות, להתחיל היום בדיון על התקציב. אשר לחוק הגנת הדייר - אנו יכולים להפסיק אותו באמצע, כי היו לנו כבר תקדימים שדיון על החוק הופסק באמצע.

שנית, בענין הדיון על הודעת ראש הממשלה - איני רוצה להציע דבר כל עוד איני יודעת כיצד הסיעות רואות דיון זה.

שלישית, בענין צורת הדיון על התקציב. הדיון בשנה שעברה התנהל בצורה שהתנהל, מפני שהסיעות בחרו בדרך זו של דיון. אבל, הסיעות יכולות וחייבות לתקן זאת. אין זה פתרון לשאלה זו להוסיף זמן. לעתים קרובות הסיעות מסדרות את נושאיהם בצורה כזו שהנואם החזק יותר יופיע בסוף, כל סיעה צריכה לדעת בערך את הזמן שיקצב לה, כדי שתוכל להתאים את הסדר הפנימי שלה. מוכרחים לקבל החלטה של זמן מינימלי. אני חושב, שלאור הנסיון שהיה לנו, 20 שעות זהו זמן המתקבל על הדעת. החברים בסיעות יכולים להתחלק ביניהם ולדבר על העניינים השונים ואחר-כך תבאנה ההסתייגויות.

א. ציזלינג:

ברצוני להעיר את הערותי יחד, גם על הקריאה
בתמצא השניה, ולא רק על הקריאה הראשונה.
בפעם הקודמת הפכו את הקריאה השניה לויכוח כללי וזה דבר בלתי-רצוי, אינו
סביר את הענין ואין חוסכים זמן על-ידי כך. יכולים, למעטים, לצרף
המתייגויות האחרות קטנות לרשות דיבור אחת - אולי זה יספך זמן. אבל, אז -
נתנו לנואטים של הסיעות זמן קצוב והיתה חזרה על הויכוח הכללי.

אני, לכן, מציע את סדר הויכוח הבא:

א) לחלק את הזמן בקריאה הראשונה לשני
חלקים: (1) סחזור או שניים, בזמן סובגל, לויכוח כללי וכל סיעה יכולה,
לפי הזמן הקצוב לה להביא את השקפתה הכללית בענין התקציב. (2-1)
המחצית השניה של הזמן - אינני קובע כמה זמן - סחולקת לפי המשרדים.
אפשר לוטר, שהסיעות מקבלות זמן גלובלי בשביל כל הויכוח ובשם לכל
משרד הסיעה יכולה להשתתף בויכוח ויכולה להסתלק ממנו, אבל הדיון עובר
לפטים של משרדים.

י. קוטני:

קודם כל אני רוצה להתיחס להצעתו של
חבר הכנסת ציזלינג בענין אופי הדיון הזה.
לפי הנוהג הפרלמנטרי אצלנו - הדבר הזה הוא בלתי אפשרי. אצלנו, כאשר
התקציב מובא, הויכוח הוא קודם כל על יסודות התקציב, על יסודותיו
הפיסקליים, הפוליטיים, הכלכליים, הסוציאליים ואחר-כך יושבת ועדת
הכספים והיא סביאה גם לכנסת את הצעות התקציב, אפנים לפי טעיפטים.

אם לנהוג לפי הצעת חבר הכנסת ציזלינג -
יש לנו 10 - 12 משרדים, יבואו לזמן על כל משרד ויצטרך שר אותו המשרד
לפתוח; אחר-כך יהיה דיון בכל משרד ומשרד, לא סנקודה מעשית, כי אם
סנקודת מבט פוליטית. ניקח למשל, את תקציב משרד החוץ - האם ידונו
על משכורות העובדים? לא! הדיון יהיה על מדיניות חוץ וטפלגות ולא
יצא מזה דבר. דבר זה דורש דיון של 60/50 שעות. (י. בר-יהודה: אינני
יודע כל מילה אחרת שמקציבים לדיון זה פחות). הן מבחינה תכליתית והן
מבחינת אופי הדיון הפרלמנטרי, אצלנו, בשאלת התקציב, אין כל אפשרות
לקבל את ההצעה הזאת.

אשר לזמן הויכוח - הזמן העומד לרשותנו
הוא עד סוף חודש יוני, כ-60 שעות לעבודת הכנסת. במקרה הטוב ביותר
נוכל להקדיש מחצית זמן זה לדיון על התקציב, יחד עם הקריאה השניה,
ואם נקציב לדיון 30 שעות לא נבסור את הדיון בזמן הדרוש.

אשר לתוכן הויכוח - כל זה תלוי במפלגות,
אם הן רוצות לבזוז את הזמן על התקפה כללית או אם הן רוצות לתרום
תרוסה טאוחה כחינה שעליה דיבר חבר הכנסת קלינגוב.

אנו איננו יכולים להרשות לעצמנו להקציב
לדיון זה יותר מ-20 שעות אבל הייתי מציע להקציב עוד שעתיים נוספות
לסיעות הקטנות, שאינן יכולות לבא לידי בטוי בזמן שהוקצב להן. אם
יתברר שיש להוסיף שעות - נדון על זאת אחר-כך. ביוני תקיף אותנו האופוזיציה
על אשר לא סיימנו את הדיון בתקציב.

י. בר-יהודה:

אני מתחיל מהדברים העומדים עוד בסדר-היום
לדיון היום. בנוגע לחוק הגנת הדייר -
אני מסכים, אם יציעו לעשות זאת, להפסקת הדיון ולהעברת החוק לוועדה.
אינני מסכים לדחית הדיון, כי לענין זה יש חשיבות.

שנית, על הודעת ראש הממשלה אין כל אפשרות
לא לתת להתוכח היום. דבר זה גם הובטח. דיון זה היה צריך להיות אתמול
והוא נדחה לפי בקשת ראש הממשלה אשר היה אסוק במקום אחר. אני גם כן
מוכן להציע סדר לקצר דיון זה, כי אני מעונין שהכנסת תעבוד. אני מוכן
להציע שכל סיעה תקבל 20 רגע לרשות הדיבור והסיעות הקטנות 15 רגע.

אשר לתקציב - עלי לומר לכם בכל הרציבות:
אין אתם יכולים להטיל את האחריות עלינו על זה ששר האוצר לא הספיק בזמנו
לתת את התקציב. אל יאסוד לנו שנתכזה. ייתכן שיבזזו אותנו על-ידי כך
אבל לא נתכזה. בבקשה - אל תביאו זאת לבזוז של ענין. הממשלה אחרא
בהגשת התקציב, ולא אנחנו אחראיים לכך.

י. בר-יהודה:

בפעם הקודמת, אנחנו כולנו יחד, מתוך חוסר נסיון, סלפנו את הויכוח על התקציב ובסקום ונכוח על התקציב היה ויכוח כמו על תכנית הממשלה. ואני אומר עכשו איך לשרת את הענין, כפי שאני מבין את זה. לשרת את הענין, אין זה אומר לתת 40 שעה לשרים ולא לתת כלום לאחריים. אתם אתם לומדים מסדינות אחרות בכל כך הרבה ענין אחריים, שאינכם צריכים ללמוד מהם - תלמדו מהם לפחות בענין זה. מה זה תקציב? זוהי האפשרות הממשית היחידת של הכנסת לברוק את פעולתה של הממשלה. דבר זה נהוג בכל העולם, בכל הפרלמנטים, שאתם קוראים להם דמוקרטיים. אין דרך פרלמנטרית אחרת. זוהי הדרך המחייבת אתכם. איני יודע דוגמא אחרת. אני יודע דוגמא כזו רק בפרלמנטים, שזה לפעשה כסוי לדיקטטורה; שם מסתפקים בזה שהשרים מבישים, נותנים גם לאופוזיציה אם ישנה כזאת, לנאום קצת ובזה מטתיים הענין. הענינים צריכים לבא לדיון בפני הסליאה, בפני כל הצבור. אי אפשר לעשות זאת בצורת ויניגרס שיקום אחד וידבר על משרד המספטים, על משרד התחבורה, שני - על משרד החנוך והקצוב וכו'.

בכל ענין שאינו פוליטי יש קוי פוליטיקה ויש דרכי הוצאה לפועל. ואני מודיע לכם שגם אם נחליט על 20 שעות, לפי הצעתכם, זה יהיה יותר מ-30 שעות. כל זמן שהצעת עוד לא נתקבלה והיא פוגשת ע"י השר - הרי זה השר שלך והרי זו הצעה שלך ואני תובע לדון עליה. אתה דואג לרנוטה של הכנסת אבל אינך מרגיש שעל-ידי כך אתה עושה פעולה הפוכה, אני מבין, שמתוך כוונות הטובות ביותר.

נשארו לנו עוד 30 ישיבות עד סוף יוני ואם לא נבזבז זמן נטפיק לסיים את הדיון.

אני מודיע שלויכוח כללי אין לי צורך בעשרים שעות. אתם יכולים בכלל להביא אותנו לידי כך שלא נשתתף בוויכוח הכללי ורק נודיע טרוע איננו משתתפים ונביא רק את ההסתייגות. אם רוצים לסגור בסנינו את הדרך - אתם אנחנו נחפש דרך ואתם על-ידי כך לא תחסכו. אולי תחסכו את נאומי השרים? ברצוני לומר לכם שאין דרך אחרת בזה, אלא שאתם תחשבו תראו את עצמכם מחוייבים כמו בכל שאר הפרלמנטים) הרוב רואה את עצמו מחוייב.

י. קוטורי: באמת? האם הטון שלך אינו מחייב/ כל התחשבות אתך.

היור' י. הררי: רשומים עוד 6 חברים לרשות הדיבור. אני מציע שכל אחד ידבר 5 דגעים. אם אין הסכמה כללית לכך - אני מעמיד את הענין להצבעה.

ה צ ב ע ה

ברוב של 8 קולות נבד 1 מחליטים שכל אחד ידבר 5 דגעים.

א. י. גרינברג:

אנחנו מבשטים באפילה, עוד לא מצאנו את הדרך הטובה. ידוע לנו, שהדרך שהלכנו בה עד עתה אינה הטובה ביותר. יש הגיון רב בדברי חבר הכנסת בר-יהודה. יש באמת לתקן דברים רבים בכל משרד ומשרד, אלא מה? אנו עוד איננו נכונים לדבר זה כיום. יש צורך נסידור לגמרי אחר. הסיעות יכולות לתקן דבר זה ויכולות גם לקלקל אותו. יש לנו כ-15 משרדים ואם נלך בדרך זו שציע חבר הכנסת בר-יהודה נצטרך 3 חדשים על מנת לסיים את הדיון.

לדעתי, הצעת יור' הכנסת, ל-20 שעות היא נכונה. אם יתברר שיש צורך בזמן נוסף - אפשר יהיה להוסיף עוד כמה שעות.

א. סורר:

אני מציע להעמיד תחילה להצבעה אם מסכימים להאריך את תקציב הביניים לעוד חודש, זאת אומרת שיטתיים בעוד 4 חדשים. אם מסכימים להאריך - אפשר גם להקציב אסף מספר שעות רב יותר לדיון, אחרת - לא נטפיק לסיים את הדיון.

ד. בר-רב-האי:

אני מסתלק מרשות הדיבור מפני שאני חושב, שהפוליטיקה של חבר הכנסת בר-יהודה וגישת חברי בסיעה דורשת דיון יסודי בעניין זה וזה אינו ניתן להעשות בחמסה רגעים.

ז. יהודה:

לו היה חבר הכנסת בר-יהודה עושה אישור הזמן - היה מגיע לאותה ממשלה מסקנה, שאליה הגיע חבר הכנסת מזור. אבל אני חושב שחבר הכנסת מזור, לו היה בודק את החשבון - היה רואה שארבעה חדשים אינם מספיקים. אי-אפשר לנהוג כשיטה זו, שנוהג בה חבר הכנסת בר-יהודה - מצד אחד מבול של שאילתות או הצעות לסדר-היום, ומצד שני מלחמה, בשקף קצף על זה שהכנסת תעבוד פחות, מכיון שלחברי הכנסת יש עוד עניינים.

אדם יכול לבטא כל מה שיש ברצונו בזמן קצר אם הוא מסדר קודם את דבריו, במקום לדבר על כל מיני עניינים מלבד הנושא ואחר-כך לטעון שהוא מקופח. ויכוח קצר, בכל זאת מחייב את החברים להתרכז סביב העניין.

לדעתי, יש לקבל את הצעת חבר הכנסת קוסוב שייתכן ויצטרכו להוסיף זמן מסוים לסיעות הקטנות. סוכרחים לגפסור את הויכוח הזה במסגרת של 20 שעות, ולא-מבייש את עצמו. לא השרים אשמים - אני חושב שחבר הכנסת בר-יהודה אשם, לולא היה ספריע - היה אפשר לגמור את העניין יותר מהר.

י. ברז:

חבר הכנסת בר-יהודה קבע שתי הנחות מעניינות ואת שתיהן, אין הוא מקיים. הוא קבע הנחה אחת, שכל זמן שהשר מציע דבר וטרם הוחלט - הרי זה השר שלך והרי זו הסמסלה שלה. אבל, לאחר שהחליטו - זה שלי כמו שלך. הוא אינו מקיים את זה. הוא תמיד מדבר בשקף קצף, נשעה שהוא מדבר על השרים. הוא עושה את זה יום יום, לאו דוקא לפני החלטה.

ההנחה השנייה, שהוא קבע היא - שהתקציב זאת היא השאלה סביבה מתרכז הויכוח על כל חיי המדינה. הוא דיבר בטון כזה כאלו שוללים את הדיון בפני הכנסת, ולא בפני כל העם והעתונות. אני חושב, שחבר הכנסת בר-יהודה מדבר בשקף קצף כזה על כל חוק. בכל עניין ועניין הוא עלול לשפוך עלינו קיתון של ריב מלאמא מבלי להתחשב בשאלה אם היא עקרונית או לא. אם נקרא את הפרטיכלים של 10 השעות האחרונות של הדיון הקודם על התקציב נראש שהם חסרים כל תכן, כל עניין וזוהי חזרה על כל מה שנאמר לפני כן.

אם אנחנו מביינים על 20 שעות - הרי זה לתועלת העניין. כל סיעה יכולה לקבוע את הסומחים שלה לשאלות השונות. אין מחייבים איש להשתתף בוויכוח.

א. רזיאל-נאור:

אני חושבת שהויכוח על התקציב צריך להיות לפחות 30 שעות, כדי שאפשר יהיה להכנס לתוכנם האמיתי של הישובי התקציב. וכל הנסיון שנעשה כאן להגן על הסכום הזמן, לפעמים משחק הטלים הוא כזה שבמקום הסכום הזמן יש רושם שרוצים לחסוך בדברים ולחסוף בדברים אם אפשר תמיד. אפשר בכלל להכניס הצעה להוריד מעל סדר-היום - ונגמר העניין. יש אנשים שהתמחו בעניין זה בששך שנה וחצי, לא רק בוויכוחים כלליים. עד כמה שאני קראתי ושמעתי בענייני התקציב צריך להיות ויכוח ארוך ומסצה ומקיף, אם כי הוא בלתי-נעים לסי שהוא סכוון נדרו. אבל זהו רע, שאין להסנע מסנו.

מה שנוגע לתקציב הביניים ולהארכתו; אני חושבת שעל-ידי זה יצטרכו להביא חוק לכנסת לקריאה ראשונה ושניה ולא יהיה בזה משום תועלת רבה.

אני מתפלא קצת גם על דברי חבר הכנסת בריינברג יש ללמוד מהנסיון, אבל אי אפשר להפוך את הכנסת לתחנת נסיונות. זהו דבר שרוצים לגמור אותו באופן תכליתי; אי-אפשר, כדי פעם בפעם, לשנות את ההצעה.

י. בר-יהודה:
אני מציע שמכל מספר שעות כולל שייקבע לדיון, יורידו 20% מהסיעות שבקואליציה ויוסיפו אותם למפלגות שאינן בקואליציה.

א. י. גרינברג:
אני מציע להקציב שעתיים שהנשיאות תחלק לפי ראות עינה.

ס. שמשון יערי:
אני מציע להוסיף זמן לכל סיעה שאין לה 20 רגע.

א. ציזלינג:
אני מציע להוריד מזמנה של הסיעה הגדולה ביותר בכנסת ולהוסיפו לסיעות הקטנות עד לסיניסום פסוים.

היור' י. הררי:
אני עושה הצבעה נסיונית:

הצבעות

בעד הצעת חבר הכנסת יערי שכל סיעה תקבל מיניסום של 20 רגע - רוב

נ ג ד

ההצעה מתקבלת.

בעד הצעת חבר הכנסת קוסוי שתהיה תוספת של שעתיים לשמן הקצוב הכללי 10 -

נ ג ד

ההצעה מתקבלת.

בעד הצעת חבר הכנסת ציזלינג להוריד מזמנה של הסיעה הגדולה ביותר ולהוסיף זאת לסיעות הקטנות 3 -

נ ג ד

ההצעה אינה מתקבלת.

בעד הצעת חבר הכנסת בר-יהודה להוריד 20% מזמנן של סיעות הקואליציה ולהוסיפן לסיעות האופוזיציה 5 -

נ ג ד

ההצעה אינה מתקבלת.

א. י. גרינברג:
אני סותר על הצעתי.

עלינו להחליט כעת על מספר השעות שיוקצב לדיון על התקציב.

היו"ר י. הררי:

יש לפני שתי הצעות: 1) 32 שעות ושניה

- 22 שעות.

אינני יכולה להסכים לכך שפרטיכל יירשם שמקציבים לדיון 22 שעות. ההחלטה היא 20 שעות בתוספת שעתיים ולא 22 שעות.

י. שחוני:

ההצעות שהוגשו לי הן ל-22 שעות ול-32 שעות. ההחלטה שנתקבלה לפי כמה רגעים היא - להפחית

היו"ר י. הררי:

מן הזמן הכולל שעתיים.

הצעתי היא ברורה - 20 שעות בתוספת שעתיים.

י. קוטרי:

בסקרה שלא תתקבל ההצעה ל-30 שעות אני מציעה 25 שעות בתוספת שעתיים.

א. רוזיאל-נאור:

אני מציע 30 שעות בלי תוספת.

ס. נורוק:

אני מעמיד להצבעה את כל ההצעות:

היו"ר י. הררי:

הצבעה

5 -	בעד 30 + 2 שעות
7 -	30 "
2 -	2 + 25 "
9 -	2 + 20 "

מחליטים.

לדיון על התקציב יוקדשו 20 שעות בתוספת שעתיים שיחולקו בין הסייעות הקטנות.

י. בר-יהודה: אני אומר, כשמי הפרטי, לא השתתפתי בהצבעה על השעות, כי אחרי ההחלטה על אופי הויכוח ואחרי התוכן הנרד באיזו צורה זה יחולק - חשבתי שאני צריך להציע לסייעתי לבדוק אם כדאי לנו להשתתף בווצוח.

א. ציזלינג: ברצוני לדעת בין כמה צירים מתחלק הזמן. יש בין הצירים 12 צירים, שיש לכם זכות לקבל רשות הדיבור בכל שעה, אם הם רוצים בכך, ואין זמנם נכנס לחשבון של זמן הסייעות. אני רוצה לדעת אם גם להם מחלקים זמן.

היו"ר י. הררי: השאלה נרשמה. ישנן החלטות של ועדת הכנסת והחלטות הן ברורות.

אני מעמיד את כל ההצעות להצבעה, אחת מול השניה, והצעה זו שתקבל רוב - תתקבל.

היור' י. הררי:

ה צ ב ת

בעד הצעת חבר הכנסת קוסוי שמורידים שעתיים
סטכום השעות הכללי ומוסיפים זאת לסיעות
הקטנות - 10

בעד ההצעה שמורידים 20% מסיעות הקואליציה
ומוסיפים זאת לסיעות האופוזיציה - 0

בעד ההצעה שכל סיעה תקבל מינימום של 20 רגע - 5

מחליטים

שמטפסר השעות הכולל שייקבע יורידו
שעתיים ויחלקו אותם בין הסיעות הקטנות.

עלינה לקבוע מי הן הסיעות הקטנות.

היור' י. הררי:

אני מציע שסיעה שיש לה שני חברים זו
סיעה קטנה.

א. סזור:

אני מציע להעביר שאלה זו לנשיאות.

א. י. גרינברג:

זהו ענין לתקנון.

פ. אילנית:

התקנון קובע מה זו סיעה אבל לא מה זו
סיעה קטנה.

ד. גר-רב-האי:

אני מציע שכל סיעה שיש לה פחות מ-10
חברים היא סיעה קטנה. כן אני מציע שהחלטה

צ. יהודה:

זו תשמש תקדים.

אתה רוצה שדבר זה ישמש תקדים ואני מתנגד
לכך.

היור' י. הררי:

אני מעמיד להצבעה את ההצעותיהם של חברי
הכנסת סזור וצבי יהודה, מבלי שהחלטה שתתקבל תשמש תקדים.

ה צ ב ת

בעד הצעת א. סזור - 6

בעד הצעת צ. יהודה - 7

מחליטים

סיעה קטנה היא כל סיעה שיש לה פחות
מעשרה חברים. אין החלטה זו משמשת
תקדים.

א. גיזלינג:

אני מציע להוציא סכלל חלוקת הזמן את
השרים, שום כפילא חפשים. לדבר בכל עת.

י. קוסרי:

אני מציע לדון על זה בישיבה הבאה, כי
אנו רוצים להתייעץ בשאלה זו.

סחליטים.

לדון בשאלה זו בישיבה הבאה על סנת
לאפשר לסיעת מפלגת פועלי ארץ-ישראל
להתייעץ.

הי"ר י. הררי:

ועדת הכספים בקשה שהויכוח יהיה רצוף.

י. שמרינגס - י"ר הכנסת:

התחייבות כזאת היא בלתי-אפשרות.

י. בר-יהודה:

אני מציע לקבוע שהדיון יהיה רצוף עד
כמה שאפשר, ועל כל פנים, לא פחות
משלוש ישיבות מחס הישיבות השבועיות תוקדשנה לדיון על התקציב.

סחליטים.

שהדיון יהיה רצוף עד כמה שאפשר,
ועל כל פנים לא פחות משלוש ישיבות
מחס הישיבות השבועיות תוקדשנה
לדיון על התקציב.

הי"ר י. הררי:

ועדת הכספים מבקשת מאתנו לאשר לה שהיא
רשאית להתחיל בדיוניה בתקציב, תוך דיוני
הויכוח הכללי. אם נחליט בכיוון זה - נצטרך להודיע על כך במליאה, כי אחרת
לא יהיה הדבר חוקי.

סחליטים.

ועדת הכספים תהיה רשאית להתחיל
בדיוניה בתקציב, תוך דיוני
הויכוח הכללי.

ו. הדיון על הודעת ראש הממשלה בענין ועדת התאום.

הי"ר י. הררי:

עלינו להחליט בענין הדיון על הודעת ראש
הממשלה בדבר ועדת התאום.

י. קוסרי:

אני מציע, שהיום נתחיל בישיבה הראשונה
בדיון על התקציב ומחר נתחיל בדיון על

התאום.

י. בר-יהודה:

אני מפקפק מאד אם יש למישהו זכות פוסרית
לפנות להציע הצעה אחרת לאחר ההבטחה
שניתנה אתפול לאחרי הודעתו של ראש הממשלה;

יכול להווצר מצב, לאחר שראש הממשלה הבטיח שהדיון יתקיים היום ועשה סדורים מתאימים

היו"ר י. הררי:

לכן - לא יוכל לבא סחר.

אם הויכוח לא יתקיים היום - אני ארשום לפני, שאין לקיים הבטחות.

י. בר-יהודה:

י. שמחוני:
יש פה שני דברים. ישנה פה הנחה של כמה חברים, שעוד השבוע צריך להתחיל הויכוח על התקציב - זאת היא ההנחה הקובעת בשבילי. דבר זה הוא מותנה במסגרת הדיון שאנחנו סוכנים לקבוע לשאלה זאת של התקום. ולא צריך להציג את השאלה כאלו מישהו רוצה להתחמק.

י. קוסובי:

אני מסכים לכן שלא יהיה ויכוח, שהסיעות המעונינות בכך תמסורנה הודעות וראש הממשלה יענה. אינני מסכים שדיון זה ייפתח לויכוח גדול על עניני הציונות והמדינה. אני מציע שהנשיאות תבדוק אם הדיון ישא אופי של הודעות או של ויכוח.

י. שמחוני:

אני מציע שאחר-הצהרים נפתח בדיון על התקציב ובינתיים הנשיאות תכרר מי הן הסיעות המעונינות בדיון. אם נעמוד בפני מצב שכל הסיעות רוצות להשתתף - תכנס ועדת הכנסת בשעת הפסקת הערב ותחליט בענין זה.

א. רזיאל-נאור:

אינני יודעת מה הסיעה שלי רוצה ולכן אני מבקשת סכם לקבל את הצעת חברת הכנסת שמחוני לכנס את הועדה בין שתי הישיבות.

א. י. גרינברג:

אני מציע למסור את כל הענין לסזכירות.

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת:

אני מציע לא למסור זאת לנשיאות. תחליטו מה שתחליטו והנשיאות תקבל זאת.

י. בר-יהודה:

אני סוכן להסכים לכן שבערב יוקדשו סיניטום 3 שעות לדיון על התאום ואחר-הצהרים להתחיל בדיון על התקציב.

מה יהיה צלילו של הדיון על חוק הגנת הדייר? אני מציע להפסיק את הויכוח ולהעבירו לוועדה.

היו"ר י. הררי:

אני מציע ~~אחראים~~ אחראים אלא להמשיך בדיון באחת מן הישיבות בשבוע הבא.

אינפורמציה לפני נסיעתו;

יו"ר הכנסת, י. שפרינצק, רוצה למסור

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת:

אני נוסע לארגנטינה ואורוקאי ואשזור בודאי במחצית חודש יוני.

בשעת העדרי ינהלו שני הסגנים את הישיבות, וכל מושב שבועי ינוהל על-ידי אחד הסגנים, אשר יהיה אחראי לענינים באותו שבוע.

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת:

ברצוני למסור לכם, שלפני כסה ימים קיימפו ישיבה משותפת עם מהנשטים וארדיכלים בנוגע לבנינה הקבוע של הכנסת. ישיבה זו היתה בעלת ערך רב, אך לא ברור לנו עדיין מה לעשות כי התעוררה שאלה של שאלות לגבי התכנית, ברור שהכונה היא שהכית הזה יהיה הרפרזנטטיבי ביותר בכל שטח הקריה. נשאלת השאלה כיצד להגיע לזאת תוך תאום עם חלוקת השטחים בקריה. נשאלה שאלה: כיצד יבנה הבית? על-ידי קונקורס עולמי? אם על-ידי קונקורס עולמי - נהיה מוצפי באלפי הצעות מכל העולם. אחר-כך נתעוררה עוד שאלה: אם בין-לאומי - האם גם גויים רשאים להשתתף בקונקורס הזה? הציעו שם שצעה לצמצם את הקונקורס לקונקורס ארצי. - המציאות הוכיחה, שיש לנו כשרונות ארציים טובים - בתוספת מוזסנים מן העולם. לבסוף החליטו שהקונקורס יהיה ארצי והשופטים עולמיים. אמרו: שופטים זרים אינם יכולים להבין את המציאות שלנו.

אני מוסר לכם אינפורמציה זו כדי שתדעו שאם נחליט על קונקורס ארצי הרי זה ענין של 6 חדשים ואם קונקורס עולמי - שנה שלמה. לאחר זאת יש צורך עוד לעבד את התכניות וכו' ולפני שלוש שנים לא יוכל להסתיים בנין הכנסת החדש.

הוצע שועדת הקריה הקיימת תטפל

בשאלה זו ובוועדה זו ימצא גם ב'כ הכנסת. נתעוררה שאלה אם אדם זה צריך להיות אדם מן הכנסת או אדם המבין בשאלת הבנין; בא-כח הכנסת צריך להיות יועץ שלנו בענין זה. אדם זה אינו מוכרח להיות דוקא חבר כנסת אבל השאלה היא אם ישנו אדם כזה, אשר מראש אינו סכניס את עצמו לענין ההוצאה לפועל.

אשר לטפול בענין זה הוצעה הצעה

למנות ועדה, שתהיה מורכבת מהיושב-ראש והסגנים וחברי חברים - שייקבעו על-ידי ועדת הכנסת - וועדת זו תכרוך כל הענינים האלה.

זוהי כל האינפורמציה שיש לי למסור

לכם והנני נפרד מכם בשלום ולהתראות.

היו"ר י. הררי:

אנו נעמיד את השאלה שעוררת בסדר יומה של הועדה.

בשם כל חברי הועדה וכל חברי הכנסת הננו מאחלים ליושב-ראש הכנסת נסיעה טובה והצלחה מלאה, וחזרה למלאכתו בכנסת.

הישיבה ננעלה בשעה 11.45